

העולם הבא

העריכת ילי איילי

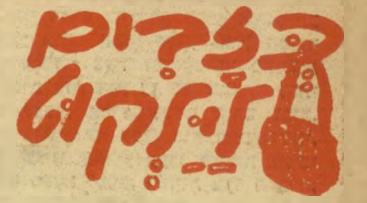
כוחה של מליצה

זה היה כמה שנים לפני קום המדינה. בירושלים התקיימה אסיפת-עם סוערת, שבאה להכריח לבריתים שהם בהחלט לא צודקים. הנואם המרכזי באסיפה היה אריה אלטמן, כיום חבר הכנסת מטעם חירות. הוא התלהב מאד ובהגיעו לנקודת-שא בנאומו, צעק:

„אנחנו עוד נהפוך את המדבר לשממה!”

אתם חושבים שמישהו צחק? להיפך, כולם מחאו כף בהתלהבות עצומה.

משה קפלנסקי, ירושלים

עומר מדרוך

מה שלא מוצא חן בעינינו טוסה וחיים השמן זה עופר (כולם מילי-קום הכובים) התחיל לכוב כובים כי עצמו ועושה כסף על חשבון החברה הוותיקים. אז בתור קונסטה החליטו לספר איך עופר מדרוך פעם בקורס ספורט:

כשאירגנו את הקורס, בסביבת חר-רה, שלחו לי את עופר מפלוגת כנרת בתור מרדוך. הוא הגיע ממש ברגע האחרון והתחיל לשאול אותי: „תגיד, מוסה, מה אני צריך לעשות פה?” „מה זאת אומרת?” אמרתי, „להרדוף”. „אבל מה?” שאל עופר, „איד אני אסע הביתה?” „מה פתאום לנסוע הביתה?” שאלתי. „אתה תהיה פה עד סוף הקורס”. „ואת אומרת שאני אצטרך גם לישון פה?” אמר עופר מתוך הכנה עמוקה. „נכון”,

אישרתי. „אבל אף אחד לא אמר לי את זה. אמרו לי שאני אסע כל יום לכנרת. מוב, תראה, אם זה ככה, אז מחר בכוכר אני קופץ לכנרת להביא בנדים.”

כשיצור, למחרת בערב הוא חוזר עם מברשת השיניים ושואל: „אז כמה נר-רדף?” „בריצה ובקפיצה” אני אומר לו. „כשבילי מה?” שואל עופר. „הם לא קפצו ורצו סספוקי בבית-הספר?” מן הוון להוון, הוא מתחיל לספר שכמסתן בכנרת הוא ראה חבל סיררים עבה וארוך. הוא בעצם לא רוצה לנסוע, אבל אם לרעתי החבל יהיה חיוני לקורס, או באי-זכירה הוא יסע ויביא את החבל.

למחרת עופר חזר עם החבל, אבל כשלקח אותו במסתן, הוא ראה שם גם כפפות-בוקס. קורס כזה בלי כפפות בוקס? ביום הרביעי, כשחזר עם כפפות הבוקס, הוא אמר שהוא לא בטוח אבל נדמה לו שראה במסתן אומנה. כשהיו אצלנו כבר שני זוגות כפפות בוקס, אר-סנה, שני כדוריסל ותריסר כדורי פינג-פונג הכל מהמסתן של כנרת, בא עופר ואמר שכל העניין לא נעים לו והוא לא רוצה להפסיד שיעורים. אבל צריך ל-החזיר למשק את הכל-הסיררים.

הסוף היה, שכאשר הקורס נגמר, נש-ארתי חייב לעופר עוד שתי נסיעות לכנרת — אחת כשבילי להחזיר את ה-כדוריסל והשניה כשבילי הכדוריסל. „ואת אורי מלך, אי שם.

ספר אסבתא!

יש בעיות

כששירתי בצבא, נמצאתי בדרך, אבל אחרי השחרור עברתי לגור באילת, ברחוב טואץ 1. לא הופתעתי כלל, כאשר כעבור יומיים קיבלתי מכתב זה:

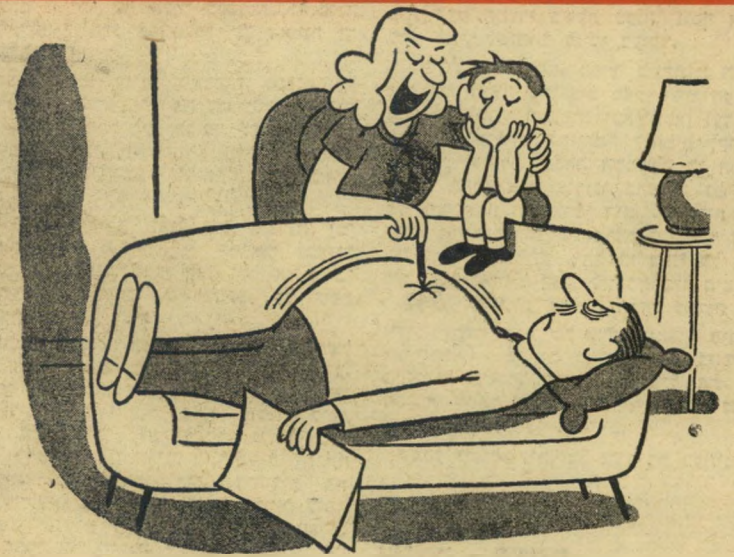
„אל: טוראית 123456 גלילי לילי. אילת, רחוב טואץ 1. נא להתייצב בפיקודנו מחר, לשם מטירת כתובת מדוייקת.”

היות והמכתב הגיע שבוע אחרי תאריך ההתייצבות, כתבתי להם: „לכבוד הפיקוד. היות ויש שביתת תחבורה ובהתאם להנחיות קצין העיר (את זה כדאי להוסיף תמיד, על כל צרה שלא תבוא), לא אוכל להתייצב במועד ובמקום שקבעתם לי, הנני להודיע לכם כי כתובתי המדוייקת היא: אילת, רחוב טואץ 1. אולי זה יפטור אותי מהצורך לנסוע מאילת לדרך בשביל להתייצב? בכבוד רב, לילי גלילי, אילת, רחוב טואץ 1.”

עברו שבועיים, והדואר הביא תשובה. „אל טוראית 123456 גלילי לילי. אילת, רחוב טואץ 1 הננו מוותרים על התייצבותך בפיקודנו, אבל בתנאי שתודיעי לנו את כתובתך המדוייקת.” זה כבר הרגיו אותי. לכן ישבתי וכתבתי תשובה חריפה מאד: „לכבוד הפיקוד. בקשר לכתובתי המדוייקת שהואלתם להתעניין בה, נא לעיין במכתבי הקודם מיום 32/13/57. בכבוד רב, לילי גלילי, אילת, רחוב טואץ 1. מאז לא קוראים אותי יותר לשיירות במילואים. כנראה שפשוט לא יודעים איפה למצוא אותי. וכל מי שלא מאמין סימן שזה במקרה לא קרה לו.”

פגועות לעולם צודקת

<p>ברצוננו לשלוח שי לחיל במסגרת ההעד למען החיה. (במחנה גנדי-ע). אורי פתאל, תל-אביב</p> <p>נא לפנות לצבא ההגנה על החי והצומח.</p> <p>פצצות אטום ומימן. (הארץ) חנן גולדרט, חולון</p> <p>נפץ של כסף רועם.</p> <p>בחורה בת 25 מעוניינת להחזיר גבר אינטליגנטי. (ידיעות אחרונות) אליהו זמיר, גדרה</p> <p>לתקופה של 99 שנים.</p> <p>אין מזל לאיין עם הרעבים. (דבר) יצחק רפפורט, אשקלון</p> <p>הם אוכלים אותו תעלה אחרי תעלה.</p> <p>נערה קרושה זו (אופיר, תל-אביב). (העולם הזה)</p> <p>דייד בורג, בתיים</p> <p>תן לה באבי אביה.</p>	<p>ביום החמישי הבא תתקיים הרצאה על הפרדסים. כל הפרדסים מוזמנים. (על המשמר)</p> <p>משה מתנה, כפר גנים</p> <p>הכניסה לתפוזים מתחת ל100 גרם אסורה.</p> <p>פקיד הסכנות חשוד במעילה. (הארץ)</p> <p>שמואל ברגמן, חיפה</p> <p>הסתכן המסכן וקיבל מעלת.</p> <p>סנדר שברולט מודל 1952 מחפש עבודה להובלת אנשים. (ידיעות אחרונות)</p> <p>מרדכי דן, תל-אביב</p> <p>בהצעות נא לפנות בכתב לפנס האחרון בשעות לפני הצהריים.</p> <p>תחילה ניסתה להפשיט את ה-מלחמה הקרה בין רוסיה לבריית-המועצות. (מעריב)</p> <p>מנחם פינטו, הדר יוסף</p> <p>זכתה בפרס נובל לשלוש-בית.</p>
--	---

„תסיכל, נניח לרגע שפה הציר הצפוני ...”

בלי חכמות

אני יודע מראש שאיש לא יאמין לי, אבל חובתי להציר שהמעשה שאני מספר קרה באמת, וקרה לי עצמי. הדמיון שלי לא היה מסוגל לכך בשום אופן. יום אחד, כאשר שירתתי עדיין כחייל בצה-ל, הוזמנתי העירה ולנתי בבית-הדורי. היות ובשעה 6 בבוקר הייתי צריך להגיע לכיכר דיונגוף, שבה עמדה לאסוף אותנו מכונית צבאית כדי להחזירנו למחנה, צילצלתי בערב למקבוצת הטלפונים וביקשתי שיעירו אותי למחרת בשעה 5.30.

בבוקר, בשעה 5.25, התעוררתי בדרך גם בכוחות עצמי. היות ואתי בחדר ישנה אחותי הקטנה, בת החמש, החלטתי כי מושב לא להעירה. צילצלתי איפה שנית למרכזיה ואמרתי: „גברתי, כאן מדברים ממספר 66849. אתמול בערב ביקשתי שיעירו אותי הבוקר ב-5.30...”

הטלפוניסטית לא הניחה לי לסיים את המשפט: „כן אווני, זה בסדר, אנחנו נעיר אותך בדיוק בשעה הנכונה, בעוד חמש דקות.”

„אבל גברתי” אמרתי בשיא הסבלנות, „אני מבקש לבטל את שיחת-הביקשה. אני התעוררתי כבר ואין צורך להעיר אותי.”

„אין לך מה לדאוג”, חזרה הטלפוניסטית, „אנו נעיר אותך בדיוק בשעה הנכונה”. „גברתי”, התחננתי, „השתדלי להבין אותי. אני כבר התעוררתי, ואין כל צורך להעיר אותי שוב. אני מבקש לבטל את הצילצול, כדי לא להעיר את אחותי הקטנה.” „החויכוח נמשך דקות אחדות, כי כעבור רגע הפסיקה אותי הטלפוניסטית: „הלו, מספר 66489 בבקשה לסגור. אני צריכה לצלצל ליקיצה.”

ש. גולדנברג, תל-אביב

שתי פקות אינאליאנציה

הפוך בה והפוך בה

בכל אחת מן השאלות הבאות מתוארות חמש מלים בנות ארבע אותיות. בכל שאלה מורכבות המלים מאותן ארבע אותיות עצמן, אולם בסדר שונה (למשל: בקור; בוקר; קורב; קבור; קוב). עליו לגלות בכוחות עצמך את כל ארבע הקבוצות, לפי הרמזים שבשאלות.

א. (1) אחד הממדים (2) פרי (3) צעיר (4) מדבר הנזכר בתנ"ך (5) קולו חשוב.

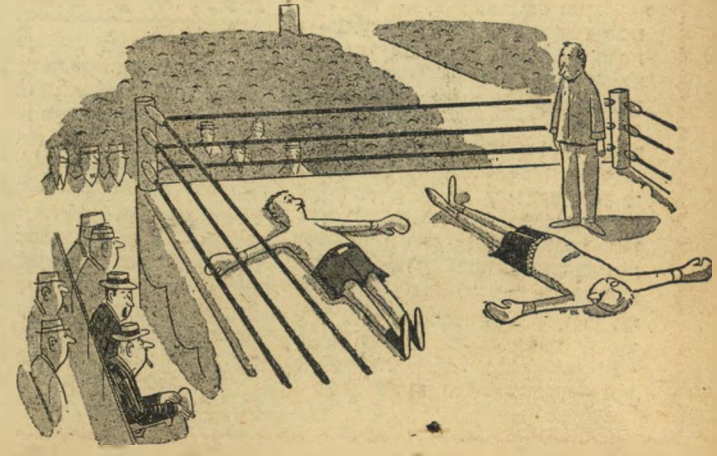
ב. (1) צף בחלב (2) מעוגל (3) בגד מקושט (4) צחצוח (5) ממנו נובע הכל.

ג. (1) זכר לעינב (2) חסכון (3) אינו משביע את הארי (4) יציב (5) צרה.

ד. (1) פעולת מנגנון החושך (2) קבוצת בנגב (3) מיוזג (4) מקומו במסבחה (5) בגד. משה כרמון, חיפה

י'אזק (5) לזמח (4) לזמט (3) לזמט (2) לזמט (1) ל'אזמ (5)
 לזמט (4) לזמט (3) לזמט (2) לזמט (1) ל'אזמ (5) לזמט (4) לזמט (3)
 לזמט (1) ל'אזמ (5) לזמט (4) לזמט (3) לזמט (2) לזמט (1) ל'אזמ (5)

עני מה לביני הפועל יעמי הכוחות לנו באמת ומוכרית